

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt og kan ikke nu i en kort Bemærkning komme ind paa den Sum af Bebrejdelser, det ærede Medlem rettede mod vort Styre her, men jeg vil bede ham med den Indflydelse, han raader over, virke hen til, at vore Landsmænd Syd for Grænsen kan faa nøjagtig de samme Rettigheder — hverken mere eller mindre — som dem, vi har givet de tysksindede dansktalesle Slesvigere Nord for Grænsen. Saa tror jeg, det ærede Medlem vilde gøre en Indsats i Forsonlighedens og Forstaaelsens Tjeneste, som vi alle vilde være ham taknemmelige for.

Stats- og Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt følge det ærede Medlem Hr. Schmidt i hans Udtalelser, men vil dog gøre et Par korte Bemærkninger til ham. Men forinden vilde jeg gerne med Hensyn til det finansielle Resultat af den endelige Behandling af Finansloven sige, at ganske vist er det Overskud, hvormed vi har at møde Tillægsbevillingsloven, mindre, end det var, da vi sluttede Finanslovbehandlingen i Fjor, men jeg vil dog dertil gøre to Bemærkninger.

For det første maa det erindres, at der kan ventes væsentlig større Indtægter end dem, der er opført paa Finanslovsforslaget. Det er f. Eks. saaledes, at paa Grund af, at den i Fjor vedtagne midlertidige Luksustoldlov ikke endnu er gjort permanent ved at indlemmes i den tekniske Toldlov, saaledes som det antagelig vil ske i Løbet af ganske faa Dage, har man ikke efter de gældende Regler kunnet medregne Indtægten af denne Lov i Indtægten paa § 5 paa dette Finanslovsforslag. Heller ikke har man kunnet regne Indtægten af den i Aar vedtagne valutaprægede Luksustoldlov, hvis Indtægter skal gaa direkte i Statskassen. Denne Lov gælder jo kun indtil 30. Juni, men vil antagelig, inden denne Dato naas, være fornyet for en længere Periode. Der er fra disse to Kilder alene Toldindtægter at vente til et Beløb af ca. 8 Mill. Kr.

Dernæst er Forholdet det, at jeg i de Ændringsforslag, jeg har stillet vedrørende Indkomstskatteloven, ikke har kunnet regne med mere end den Tilvækst, der fremkommer ved de mig bekendte Ligninger. Det var kun et lille Udsnit af de nye Ligninger, der var fremkommet, men jeg nærer efter den almindelige Karakter, disse Ligninger har haft, ingen som helst Tvivl om, at der vil fremkomme en væsentlig større Indtægt paa Indkomst- og Formueskatten end udtrykt i Ændringsforslaget. Endvidere maa

det erindres, at fordi man mente at maatte regne med noget over 40 Mill. Kr. til at møde Tillægsbevillingslovens Krav med i Fjor, er det ingenlunde vist, at man maa regne med et lignende Beløb i Aar. Tværtimod, eftersom Aarene gaar, svinder flere og flere af Krigstidens Følger, Følger, som i særlig Grad giver sig Udtryk paa Tillægsbevillingsloven, og ret store Udgifter, som vi i Fjor maatte regne med paa Tillægsbevillingsloven, behøver vi enten slet ikke eller kun i langt ringere Grad at regne med paa den Tillægsbevillingslov, som en Gang vil komme for 1924—25. Jeg ser altsaa ikke saa mørkt paa Udsigterne, og det maa i hvert Fald indrømmes, at det er et ganske klækkeligt Overskud, der allerede findes paa Finansloven, som den her foreligger. Naar de supplerende Indtægter, der kan ventes, kommer til, vil Beløbet stige meget væsentligt samtidig med, at der, som jeg nævnte, vil være færre Krav at tilfredsstille paa Tillægsbevillingsloven.

Efter disse Bemærkninger skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Schmidt, idet jeg dog ikke vil bebrejde det ærede Medlem, at han ikke har villet eller ikke har kunnet følge den Overenskomst, der er sluttet mellem Partierne her, om at opsætte Generaldebatten til Behandlingen af Tillægsbevillingsloven; men han stiller os jo i en lidt vanskelig Situation ved ikke at gøre det.

Maa jeg sige til det ærede Medlem, at ogsaa mig forbavsede det, at han fandt sig foranlediget til at rette ret haarde Anklager mod det danske Styre i Sønderjylland for manglende Hensyn til det tyske Mindretal og mod den danske Nation i det hele taget og særlig de forskellige danske Partier for manglende venligt Sindelag overfor Tyskland. Jeg er forbavset over det, naar jeg sammenligner det med, hvad vi ser fra den anden Side af Grænsen. Det ærede Medlem kender sikkert den tyske Presse bedre end jeg og særlig den Presse, der skrives umiddelbart Syd for den danske Grænse i de tyske Dele af Sønderjylland, i Holsten og i Hamborg. Og naar man sammenligner Tonen i denne Presse overfor Danmark med Tonen i den danske Presse overfor Tyskland, saa synes jeg, det maa have været noget svært for det ærede Medlem at faa de Ord over sine Læber, han her udtalte, at der i Danmark skulde være en forudindtagen Stemmning imod Tyskland, ja, en vis Uvillie overfor det, en vis Lyst til at holde Tyskland nede. Der er den mest himmelvide Forskel paa den danske Presses Tone